

DOIK-053-3/17/EJ

Warszawa, 19 kwietnia 2017 r.

Prezes Zarządu
Fundacja Pomocy Poszkodowanym przez
Koncern Volkswagen AG

Samowolny Fawel

W związku z petycją dotyczącą wprowadzania do obrotu w latach 2008-2015 pojazdów produkowanych przez koncern Volkswagen wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym z oprogramowaniem optymalizującym emisję tlenków azotu, przekazaną w dniu 28 lutego 2017 r. Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako Prezes Urzędu) przez Biuro Dialogu i Inicjatyw Obywatelskich w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko w zakresie kompetencji Prezesa Urzędu.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż zgodnie z ustawą z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 229, z późn. zm.; dalej również jako ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów lub uokik), Prezes Urzędu posiada kompetencje m.in. do prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W myśl art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy, w szczególności nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

W dniu 30 grudnia 2016 r. na podstawie art. 49 ust. 1 w zw. z art. 101 ust. 2 i w zw. z art. 24 ust. 1 uokik Prezes Urzędu wszczął wobec Volkswagen Group Polska sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

1. wprowadzaniu konsumentów w błąd co do cech pojazdów wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym typu EA 189 z „oprogramowaniem optymalizującym” emisję tlenków azotu (NOx) poprzez:
 - a) rozpowszechnianie w materiałach reklamowych (tj.: spotach reklamowych, reklamach prasowych, katalogach i folderach) oraz w serwisach internetowych marek Volkswagen, Seat, Skoda i Audi (www.volkswagen.pl, www.seat-auto.pl, www.skoda-auto.pl, www.audi.pl) informacji wskazujących na ekologiczny charakter tych pojazdów w sytuacji stosowania w nich „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NOx), które aktywuje się w cyklu testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE, a w warunkach drogowych pojazdy te emitują ilości tlenków azotu (NOx) przekraczające limity wskazane w normie Euro 5;

- b) rozpowszechnianie w materiałach reklamowych (tj. katalogach) informacji wskazujących na spełnianie przez te pojazdy wymogów w zakresie emisji tlenków azotu (NOx) wskazanych w normie Euro 5 określonej w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz. Urz. UE L 171/1 z 29.6.2007) w sytuacji stosowania „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NOx), które aktywuje się w cyklu testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE, a w warunkach drogowych pojazdy te emitują ilości tlenków azotu (NOx) przekraczające limity wskazane w normie Euro 5;
- c) rozpowszechnianie w treści wyciągów ze świadectw homologacji (przed 22 czerwca 2013 r.) oraz w treści świadectw zgodności WE (od 22 czerwca 2013 r.) informacji na temat parametrów dotyczących poziomu tlenków azotu (NOx) emitowanych przez te pojazdy w sytuacji stosowania w tych pojazdach „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NOx), które aktywuje się w cyklu testowym stosowanym w procesie homologacji typu WE, a w warunkach drogowych pojazdy te emitują ilości tlenków azotu (NOx) przekraczające limity określone w normie Euro 5,

co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 3, z późn. zm.) oraz godzić w zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t. jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.);

2. kierowaniu do przedsiębiorców sprzedających konsumentom pojazdy marek Volkswagen, Skoda, Audi i Seat komunikatów i wytycznych, mogących wpłynąć na ich decyzję co do sposobu rozpatrywania przez nich reklamacji składanych przez konsumentów z tytułu rękojmi albo niezgodności towaru z umową, dotyczących wady związanej z problemem emisji spalin wynikającym z zainstalowanego w pojazdach marek Volkswagen, Skoda, Audi i Seat wyposażonych w silniki o zapłonie samoczynnym typu EA 189 „oprogramowania optymalizującego” emisję tlenków azotu (NOx), co może być sprzeczne z dobrymi obyczajami rozumianymi jako nieingerowanie przez poprzedniego sprzedawcę, do którego sprzedawca miałaby prawo kierować na podstawie 576¹ § 1 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 380 z późn. zm.) albo na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2002 r., Nr 141, poz. 1176 z późn. zm.) roszczenia wynikające z poniesionych kosztów w wyniku wykonania przez konsumenta uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy albo niezgodności towaru z umową, w proces rozpatrywania przez sprzedawcę reklamacji składanej przez konsumenta z tytułu rękojmi za wady rzeczy albo niezgodności towaru z umową, poprzez sugerowanie stosowania rozwiązań polegających na automatycznym uznawaniu reklamacji za nieuzasadnione przy wystąpieniu niezgodności towaru z umową, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2016 r., poz. 3, z późn. zm.) oraz godzić w zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t. jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 184 ze zm.).

Zgodnie z przepisami uokik oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 22; dalej jako kpa) Prezes Urzędu – w zależności od wyników przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów - zakończy je wydaniem jednej ze wskazanych poniżej decyzji:

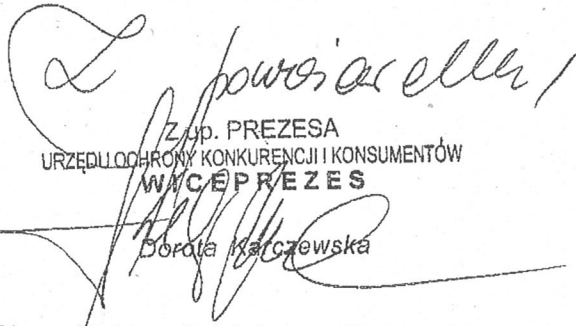
1. decyzją o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania (decyzja o której mowa w art. 26 uokik);
2. decyzją o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania (decyzja o której mowa w art. 27 uokik);
3. decyzją o umorzeniu postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość (decyzja o której mowa w art. 105 kpa);
4. decyzją zobowiązującą przedsiębiorcę do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków w sytuacji gdy zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1 uokik lub będących podstawą wszczęcia postępowania - że został naruszony zakaz stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków (decyzja o której mowa w art. 28 uokik).

Dodatkowo, zgodnie z art. 26 ust. 2 uokik, w decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

Stosownie natomiast do art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Jednocześnie informuję, iż w związku z otrzymaniem petycji, pismem z dnia 22 marca 2017 r. Prezes Urzędu wystąpił do Ministra Środowiska, I Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego oraz Ministra Infrastruktury i Budownictwa z prośbą o przekazanie stosownego stanowiska dotyczącego przedmiotowej petycji w zakresie posiadanych kompetencji. Jak wynika z przekazanych informacji pismem z dnia 8 lutego 2017 r. Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa udzieliło Panu Jarosławowi Wielińskiemu, Prezesowi Zarządu Fundacji Pomocy Poszkodowanym odpowiedzi na złożone przez niego wystąpienie. Kopie stanowisk przedstawionych przez pozostałe organy przekazuję w załączeniu.

Załącznik 2 (wym.)

Z Op. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
WICEPREZES

Dorothea Karczewska

Do wiadomości:

Pani Grażyna Wereszczyńska, Dyrektor Biura Dialogu i Inicjatyw Obywatelskich w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (pismo nr BDI.0600.31849.01.2017.KM)

